

ZIKMUND WINTER: Ze školy a z kostela

Mimo dobré slovo bývaly prostředky k lepšímu učení ve škole tresty, a to při vyšších žácích trest hanby, při menších trest bolesti. K hanbě přivazoval učitel žákovi tabulku s oslem na prsa nebo na záda, vstavoval věnec slaměný na hlavu.

Bití bylo oblíbeným prostředkem didaktickým a pedagogickým již v staré klasické době; také škol středověkých nelze sobě bez bití ani mysliti; plémě bylo tvrdší a sneslo hůl i císařské rodině.

O císaři Maxmiliánovi I., posledním rytíři, dobře se ví, že v mládí svém od učitele tuze býval práskán. Úřady a mravokárci postavovali se jenom proti nesmírnému bití, kterého leckterý učitel rád se dopouštěval.

Guaronni, lékař při dvoře Rudolfa II. císař, líčí neomalenými slovy, že dokonce hynuly na zdraví i na životě jemnější děti, pod trestajícíma rukama drsných učitelů, a dokládá že počet ztýraných jde do tisíců. Sám prý Guaronni ve svém osmém roce od učitele důtkami tak tuze zbit pro pozdní vstávání, že měl po tom navždy stopy na těle.

***

Tolik doslovná citace z jednoho z mnoha děl Zikmunda Wintera, snad to byl i spisovatel (Mistr Kampanus), každopádně to byl ale Pan učitel v minulém století a autor mnoha dějepisných prací. Tuhle jsem vybral záměrně jako první a na úvod, jinak se ale myslím pro tohoto autora vyplatí mít vlastní adresář. Tématu výprasků se věnuje s takovou láskou a tak podrobně že nelze nevidět jasnou osobní zálibu.

Milan Spank